

Rome vestigt het visioen - nummer zestien

De Laatste Beproeving: Inzicht in de symboliek van Rome en de drievoudige toepassing van de profetie

Jeff Pippenger
2024-09-04

Zij die zich in deze laatste controverse over het symbool van Rome aan de verkeerde zijde bevinden, steunen op een gebrekkige toepassing van een drievoudige toepassing van profetie, wanneer zij suggereren dat de drie Romes worden gedefinieerd door de drie zondagswetten van de jaren 321, 538 en de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten. Daarmee geven zij een onjuiste wending aan de regel en aan de profetische geschiedenis die zij selecteren, zoals ook gebeurde in de controverse over de vier insecten van Joël. De vier generaties, gevolgd door vier verslindende insecten in de eerste zes verzen van Joël, behandelen hoe Gods volk geleidelijk over vier generaties wordt gedecimeerd, en dat deze decimering tot stand werd gebracht door de aanvaarding door het adventisme van de theologie van Rome en van het afvallige protestantisme.

In de huidige controverse vermijden degenen die trachten de zondagswet te gebruiken om de drie Romes te definiëren, de waarheid dat er in werkelijkheid vier zondagswetten zijn die in Gods profetisch Woord worden aangeduid, en dat het jaar 321 de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten voorstelt, en dat de zondagswet van 538 een type is van de zondagswet die aan alle naties van de wereld wordt opgelegd. Vier zondagswetten duiden niet op drie zondagswetten, vooral niet wanneer de derde verschijningsvorm in een drievoudige toepassing van de profetie de uiteindelijke vervulling vertegenwoordigt. De spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten is niet de uiteindelijke zondagswet; zij markeert in werkelijkheid het begin van een reeks zondagswetten, naarmate elk land op de aardbol geleidelijk het merkteken van het pauselijke gezag aanvaardt.

Degenen die in juli 2023 werden opgewekt, dienen te begrijpen dat de profetische beproeving die hen tegemoet treedt plaatsvindt tijdens de uitstorting van de Heilige Geest, en dat tijdens die uitstorting de ene klasse de „olie” ontvangt, terwijl de andere klasse een „krachtige dwaling” ontvangt. De voornaamste voorstelling van hen die een krachtige dwaling ontvangen, wordt weergegeven in juist het hoofdstuk waarin de uitdrukking krachtige dwaling voorkomt, en in dat hoofdstuk is de waarheid die óf liefgehad óf verworpen wordt, de waarheid die de profetische verhouding tussen het heidense Rome en het pauselijke Rome bepaalt.

De profetische relatie tussen 321 en 538 wordt aangetoond door de profetische relatie tussen de gemeente van Pergamus en de gemeente van Thyatira. In de laatste dagen is het heidense Rome, voorgesteld door 321 en Pergamus, een symbool van de Verenigde Staten, en het pauselijke Rome, voorgesteld door 538 en Thyatira, een symbool van het moderne Rome.

Het eerste Rome van 321 was een unieke machtsstaat, en het tweede Rome van 538 was een tweevoudige macht die een combinatie van kerk en staat vertegenwoordigde, waarbij de kerk de

verhouding beheerste. Het derde en laatste Rome, het hedendaagse Rome, is een drievoudige macht die bestaat uit de draak, het beest en de valse profet.

Paulus leerde dat het niet verstaan van de profetische en historische verhouding tussen het heidense Rome (de draak) en het pauselijke Rome (het beest) het openbaren was van een haat tegen de waarheid, die een krachtige dwaling teweegbracht. Alle profeten, Paulus inbegrepen, richtten zich meer in het bijzonder tot de laatste dagen; daarom vertegenwoordigt de verhouding tussen de twee machten in Paulus' geschiedenis de verhouding tussen de drie machten van het Moderne Rome in de laatste dagen. De profetische verhouding te verwerpen die in de laatste dagen de drievoudige vereniging van de draak, het beest en de valse profet "vormt", is voor uzelf een krachtige dwaling te verzekeren.

Uriah Smiths persoonlijke uitlegging van de koning van het noorden vormde een „oorzaak” die een „gevolg” voortbracht. Maar de groep die aan de verkeerde kant staat in de strijdvragen omtrent Rome, wordt uitdrukkelijk aangeduid als niet in staat te zijn van oorzaak tot gevolg te redeneren. Smith zag niet in dat zijn gebrekkige toepassing van de koning van het noorden een profetisch fundament zou voortbrengen dat hem er eveneens toe zou brengen de zesde plaag verkeerd voor te stellen, waar een waarschuwing klinkt om het kleed van Christus' gerechtigheid te behouden of te verliezen.

Zoals bij Paulus' nadruk in Tweede Thessalonicenzen legt Johannes in hoofdstuk zestien van Openbaring en de zesde plaag de nadruk op de noodzaak te verstaan wie de drie machten zijn die de wereld naar Armageddon voeren. Smiths gebrekkige toepassing van de koning van het noorden getuigt van een onvermogen om typen en antitypen op juiste wijze toe te passen.

Smith kon, of wilde, het beginsel niet toepassen dat in de geschriften van Paulus zo krachtig wordt uiteengezet, namelijk dat het letterlijke vóór de tijdsperiode van het kruis het geestelijke ná de tijdsperiode van het kruis vertegenwoordigde. Wanneer dit beginsel zorgvuldig en juist wordt gevolgd, kan gemakkelijk worden aangetoond dat de „koning van het noorden” een van de vele symbolen is die in de laatste dagen de geestelijke „koning van het noorden” vertegenwoordigen. Zevendedagsadventisten zouden meer dan enig ander volk moeten weten dat een van de voornaamste grondstructuren waarop de profetie berust, de strijd tussen Christus en Satan is. Christus is de ware Koning van het noorden, en Satan heeft getracht zich te openbaren als de vervalste koning van het noorden.

Een lied, een psalm, voor de zonen van Korach. Groot is de HEERE en zeer te prijzen in de stad van onze God, op de berg van Zijn heiligheid. Schoon van ligging, een vreugde voor de ganse aarde, is de berg Sion, aan de zijden van het noorden, de stad van de grote Koning. God is in haar paleizen bekend als een toevlucht. Psalmen 48:1–3.

Satans pogingen om de ware koning van het noorden na te bootsen, omvatten het inzetten van de paus van Rome als zijn aardse vertegenwoordiger. Satan is de antichrist, en dat geldt ook voor de paus van Rome, die Satans plaatsvervanger is in zijn werk van misleiding.

„Om wereldse voordelen en eerbewijzen te verwerven, werd de kerk ertoe gebracht de gunst en steun van de groten der aarde te zoeken; en doordat zij aldus Christus had verworpen, werd zij ertoe gebracht haar trouw te betuigen aan de vertegenwoordiger van Satan — de bisschop van Rome.” *The Great Controversy*, 50.

Bij het uiteenvallen van het rijk van Alexander de Grote werd Seleucus Nicator de eerste koning van het noorden in de geschiedenis die in Daniël hoofdstuk elf wordt voorgesteld. Zijn vader, Antiochus, was een invloedrijk leider geweest in Alexanders rijk, en zijn zoon, Seleucus, werd tot satraap van Babylon aangesteld. Een „satraap” is een gouverneur, en toen Seleucus drie van de vier geografische gebieden had veiliggesteld waarin Alexanders rijk werd verdeeld, werd hij de koning van het noorden.

Smiths particuliere uitleg en zijn ontwijken van grammaticale regels brachten hem ertoe aan te nemen dat de uiteindelijke machten waaruit Satans confederatie van het kwaad in de laatste dagen bestond, in de profetie werden voorgesteld als letterlijke machten en niet als geestelijke machten. Daardoor kon hij niet inzien dat Seleucus Nicator als de eerste koning van het noorden, de heerser van Babylon, uit profetische noodzaak de uiteindelijke geestelijke koning van het noorden zou vertegenwoordigen, die de macht was welke het moderne geestelijke Babylon beheerste.

En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij, zeggende tot mij: Kom hierheen; ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit op vele wateren; met wie de koningen der aarde hoererij hebben bedreven, en de bewoners der aarde dronken zijn geworden van de wijn van haar hoererij. En hij voerde mij weg in de geest naar een woestijn; en ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol van namen der godslastering, hebbende zeven koppen en tien horens. En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en getooid met goud en kostbare stenen en parels, houdende in haar hand een gouden beker, vol van gruwelen en van de onreinheid van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven: VERBORGENHEID, HET GROTE BABYLON, DE MOEDER DER HOEREN EN DER GRUWELEN DER AARDE. En ik zag de vrouw, dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der martelaren van Jezus; en toen ik haar zag, verwonderde ik mij met grote verbazing. Openbaring 17:1-6.

De macht die in de laatste dagen over Babylon heerst, is de pauselijke kerk; en daarom is zij ook de geestelijke koning van het noorden.

„De vrouw (Babylon) van Openbaring 17 wordt beschreven als ‘gekleed in purper en scharlaken, en getooid met goud en kostbare stenen en parels, hebbende een gouden beker in haar hand, vol van gruwelen en onreinheid: ... en op haar voorhoofd was een naam geschreven: Verborgeneid, Babylon de Grote, de moeder der hoeren.’ De profeet zegt: ‘Ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der martelaren van Jezus.’ Verder wordt van Babylon verklaard dat zij is ‘die grote stad, die heerst over de koningen der aarde.’ Openbaring 17:4-6, 18. De macht die gedurende zovele eeuwen een despotische heerschappij over de vorsten van de christenheid heeft gehandhaafd, is Rome. Het purper en scharlaken, het goud en de kostbare stenen en parels beelden op treffende wijze de pracht en meer dan koninklijke praal af, waarop de hoogmoedige zetel van Rome zich laat voorstaan. En

geen andere macht zou met meer recht 'dronken van het bloed der heiligen' genoemd kunnen worden dan die kerk, die de volgelingen van Christus zo wreed heeft vervolgd. Babylon wordt eveneens beschuldigd van de zonde van een ongeoorloofde verbinding met 'de koningen der aarde.' Het was door af te wijken van de Heere en door een verbond met de heidenen aan te gaan, dat de Joodse kerk een hoer werd; en Rome ontvangt, doordat het zich op gelijke wijze verderft door de steun van wereldlijke machten te zoeken, eenzelfde veroordeling." The Great Controversy, 382.

De landvoogd is de koning, en volgens Jesaja is een koning een koninkrijk en tevens de hoofdstad van een koninkrijk.

Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin; en binnen vijfenzestig jaar zal Efraïm verbroken worden, zodat het geen volk meer zal zijn. En het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is de zoon van Remalia. Indien gij niet gelooft, voorzeker, gij zult niet bevestigd worden. Jesaja 7:8, 9.

Volgens het getuigenis van Jesaja moet een student van de profetie die in juli 2023 ontwaakt tot een profetisch beproevingsproces, de profetische symboliek van het „hoofd” erkennen, indien hij bevestigd wil worden. Indien hij de symboliek van een „hoofd” niet erkent en toepast wanneer daarom wordt gevraagd, dan is hij niet bevestigd. Zij die niet geloven, worden niet bevestigd, en daarom duidt Jesaja in de laatste dagen twee klassen van aanbidders aan die óf bevestigd zijn óf niet bevestigd zijn. Zij zijn dezelfde twee klassen die óf de „olie” hebben, óf de „olie” niet hebben.

Eén klasse die gevestigd is en olie heeft, ontvangt de boodschap van de Middernachtsroep, die in juli 2023 begon te worden ontsloten, of zij ontvangt de krachtige dwaling van Tweede Thessalonicenzen. Haar beproeving is de vorming van het beeld van het beest, en de wijze waarop het beest wordt gevormd, hetzij het pauselijke beest van de Donkere Middeleeuwen, hetzij zijn beeld dat door de Verenigde Staten wordt gevormd, hetzij de drievoudige verbintenis die de wereld naar Armageddon voert. Dit omvat de noodzaak te erkennen dat het „hoofd”, de „koning”, de heerser is over de andere twee machten die de drievoudige verbintenis vormen, namelijk de pauselijke macht.

Het „hoofd”, de hoofdstad van Juda, was Jeruzalem, de stad die de Heere verkoos om daar Zijn Naam te doen wonen.

En Rehabeam, de zoon van Salomo, regeerde in Juda. Rehabeam was eenenveertig jaar oud toen hij begon te regeren, en hij regeerde zeventien jaar te Jeruzalem, de stad die de Heere uit al de stammen van Israël verkoren had om daar Zijn Naam te vestigen. En de naam van zijn moeder was Naäma, een Ammonitische. 1 Koningen 14:21.

In de grote strijd tussen Christus en Satan is Jeruzalem de hoofdstad van Christus, waar Hij Zijn naam plaatst, en Satans vervalsing was de letterlijke stad Babylon, die het geestelijke Babylon, die grote stad in de laatste dagen, voorstelt. Satan plaatst zijn naam op het voorhoofd als een vervalsing van Gods stad en hoofdstad. De koning die daar verblijft, is de moeder der hoeren, die hoererij bedrijft met de koningen der aarde. De moeder der hoeren is de pauselijke macht, en haar dochters zijn de gevallen protestantse kerken, waarvan de voornaamste gevallen afvallige kerk de

afvallige protestanten van de Verenigde Staten zijn.

Die afvallige protestanten vertegenwoordigen de protestantse hoorn van het beest uit de aarde, en zij zijn met hun moeder verbonden vanwege hun verwerping van de profetische boodschap die in 1798 werd ontzegd. Hun tegenhanger, de Republikeinse hoorn, is verbonden met de koningen der aarde door hun relatie met de Verenigde Naties, de tien koningen van Openbaring zeventien. De drievoudige verbintenis die de wereld naar Armageddon voert, wordt voorgesteld door haar hoofd, waar haar naam is geplaatst, en geestelijk modern Rome is geestelijk modern Babylon. Haar „hoofd” is de pauselijke macht.

Het eerste vertegenwoordigt het laatste, en of u Daniël hoofdstuk twee nu toepast zoals de Millerieten deden, namelijk als voorstelling van vier koninkrijken, of zoals het in de laatste dagen is ontsloten, namelijk als voorstelling van acht koninkrijken, het eerste koninkrijk was het letterlijke Babylon. De Millerieten zouden u meedelen dat het laatste het letterlijke Rome was. Babylon en Rome zijn onderling verwisselbare symbolen, want zij zijn het eerste en het laatste van een profetische lijn.

In de laatste dagen vertegenwoordigt het eerste koninkrijk van het letterlijke Babylon het achtste en laatste koninkrijk, dat het geestelijke moderne Babylon is, en tevens het geestelijke moderne Rome. Met betrekking tot de twee getuigen die in Daniël hoofdstuk twee worden voorgesteld, zijn Babylon en Rome onderling verwisselbare symbolen.

Wanneer de pauselijke hoer wordt voorgesteld met een naam op haar voorhoofd die „Mysterie Babylon” aanduidt, duidt dit tevens op „mysterie Rome”. Een profetisch „mysterie” vertegenwoordigt een waarheid die zo diepgaand is dat het onmogelijk is de diepte van de daarin vervatte waarheid te begrijpen, vooral zonder de invloed van de Heilige Geest. Maar een bijbels „mysterie” vereist ook dat wat in verband met het mysterie wordt geopenbaard, een noodzakelijk inzicht is voor hen die ernaar streven de toets te doorstaan. Daarom leggen twee getuigen in Openbaring nadruk op de noodzaak het moderne Rome te begrijpen.

Hier is de wijsheid. Laat hij die verstand heeft het getal van het beest berekenen; want het is een menselijk getal; en zijn getal is zeshonderd zesenzestig. Openbaring 13:18.

„Wijsheid” begrijpt het getal van het beest, dat het getal is van een mens, wiens getal is zes, zes, zes. De „mens der zonde” is het hoofd van het beest. Wijsheid is een eigenschap van de wijze maagden in de laatste dagen, en zij is ook een symbool van hen die de toename van kennis in de laatste dagen begrijpen. Degenen die niet begrijpen, zijn dwaze maagden en zijn de goddelozen. De „wijsheid” die zij niet begrijpen, moet uit profetische noodzaak in de context van de laatste profetische beproeving staan, want dit is het ogenblik waarop de wijze en de dwaze maagden bestaan. Zij moeten „zes, zes, zes” begrijpen. Het verstand dat wijsheid heeft, wordt door Johannes eveneens in de laatste dagen geplaatst in Openbaring hoofdstuk zeventien.

En hier is het verstand dat wijsheid heeft. De zeven hoofden zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit. En het zijn zeven koningen: vijf zijn gevallen, en één is er, en de andere is nog niet gekomen; en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven. En het beest dat was, en niet is,

ook hij is de achtste, en is uit de zeven, en gaat ten verderve. Openbaring 17:9–11.

De „geest” die de wijsheid bezit om het getal „zes, zes, zes” te verstaan, is een wijze maagd die de „gezindheid van Christus” heeft verkregen.

Want wie heeft de zin des Heeren gekend, dat hij Hem zou onderrichten? Maar wij hebben de zin van Christus. 1 Korinthiërs 2:16.

De wijze maagden hebben de gezindheid van Christus, en de dwaze goddeloze maagden hebben de gezindheid van Christus’ tegenstander.

„De tijd is gekomen dat het ware licht moet schijnen te midden van morele duisternis. De boodschap van de derde engel is tot de wereld uitgegaan en waarschuwt de mensen tegen het ontvangen van het merkteken van het beest of van zijn beeld op hun voorhoofd of op hun hand. Dit merkteken ontvangen betekent tot dezelfde beslissing te komen als het beest heeft genomen, en dezelfde denkbeelden te verdedigen, in rechtstreekse tegenstelling tot het Woord van God.” Review and Herald, 13 juli 1897.

De vorming van het beeld van het beest is de laatste beproeving voor de maagden uit de gelijkenis, en de wijzen hebben de gezindheid van Christus, want zij zijn tot dezelfde beslissing gekomen als Christus, omdat zij hun wil hebben onderworpen aan de leiding van de Heilige Geest. De vorming van het beeld van Christus in de wijze maagden staat in contrast met de vorming van het beeld van het beest in de dwaze maagden. De dwaze maagden komen tot dezelfde beslissing als het beest, want zij raakten verward door de toetsvraag aangaande de juiste identificatie van de antichrist, die de valse koning van het noorden en het hoofd van het moderne Rome is.

“Zij die verward raken in hun begrip van het Woord, die nalaten de betekenis van de antichrist te onderscheiden, zullen zich ongetwijfeld aan de zijde van de antichrist plaatsen.” Kress Collection, 105.

De dwaze maagden raken in de tijd van beproeving, die wordt voorgesteld als de vorming van het beeld van het beest, verward in hun begrip van het Woord. Hun verwarring berust op een verkeerd verstaan van Gods profetische Woord; en doordat zij de juiste betekenis van het Moderne Rome niet inzien, worden zij overgegeven aan een krachtige dwaling, komen zij tot dezelfde beslissing als het beest, en verdedigen zij dezelfde pauselijke denkbeelden, in rechtstreekse tegenstelling tot het Woord van God, en plaatsen zij zich aan de zijde van de antichrist.

Wij zullen deze gedachten voortzetten in het volgende artikel in deze categorie.